

Capella de la Mare de Desemparats

L'Air Bag va ser la salvació de la xofe

Víctimes: arbre, farola i jo, si hi hagués estat

Passeig abans, ara és per a tot. 3 hores atrapat

esteve@roure.cat

10/09/2019 nº 147

PARAFRASEJANT

En "Fe de Déu"

He anat a can Besora a veure en Xico per recollir dades i fer petar la xerrada i hem parlat d'en "Fe de Déu". Penso que en algun moment he escrit sobre en "Fe de Déu", però ves a saber quan i en quin llibre. Es deia Isidre Roca i Domènech i era cosí germà de la mare. En "Fe de Déu" tenia una memòria extraordinària, fabulosa, es recordava del que fos si es proposava recordar-ho per sempre més.

La seva especialitat eren els sants de cada dia. En trobar-lo era quasi obligat preguntar-li el sant o sants del dia. Sabia l'altura dels punts més alts de la comarca, l'altura de cada estació de tren de l'antic carrilet que anava d'Olot a Girona -- a cada estació hi consta en una placa a la façana principal -- relacions de bisbes i Sants Pares i moltes coses més. Es va proposar aprendre l'italià i ho féu escoltant emissores i comprant alguns diaris italians.

Va estar molts anys fent els encàrrecs i passant esqueles de la fusteria i funerària Besora, tot i que a vegades li deien que portés un paquet a can Manxa i ell el portava a can Mallarach, per exemple.

A casa seva eren masovers de Subiràs, en la casa del costat del mas principal. La mare ens hi feia anar a buscar tomàquets, carabassons i altres verdures en temps de la guerra del 1936 i postguerra, que fou pitjor que la guerra.

De la família de la mare en sé ben poca cosa, recordo aquestes ties: la de Subiràs, la de les Planotes, la de ca la Paula, la de can Xervia, la de can Gori, i ja no en sé cap més, tot i que ben segur que eren molts més germans.